

humeris, et de ratione, n. 4 per text. ibi, l. 13 tit. 4 p. 1. — à quo ungi debeat, ibid. — novus an petere possit Papæ, ut illum ungat, d. n. 1 d. leg. 13. — teneatur suo proprio parochio peccata sua confiteri, nisi ad hoc speciale habeat privilegium, n. 5 in princip. l. 21 t. 4 part. 1. — Hispaniæ quo jure provideat Episcopatus, n. 5 l. leg. 18 t. 5 part. 1. — Reges Hispaniæ habent majoriam in eligendis Episcopatibus tribus rationibus, gloss. fin. dict. l. 18. — Rex non potest Episcopo dare licentiam, ut ambulet ultra diocesim, n. 1 l. 29 t. 5 part. 1. — uniens civitati castrum, quid tunc illi dare videatur, n. 5 l. 27 t. 7 part. 1. — Hispaniæ an possit in ecclesia vacante constituere Oeconomum, si istud habeat ex consuetudine, num. 4 l. 11 tit. 15 p. 1. — ex qua causa, et in qua quantitate, et qualiter exigere possit census ab ecclesiis, n. 5 l. 14 per text. ibi, tit. 22 part. 1. — superiorem non recognoscens dicitur Monarcha in regno suo, habetque omnimodam jurisdictionem, n. 7 l. 2 t. 4 p. 2. — fundat jurisdictionem suam in terris dominorum, et propter ipsorum negligentiam jurisdictione ad judicem ordinarium et regium revertitur, n. 8 l. 2 t. 4 part. 2. — solus potest cudere monetam, et an valorem metalli aliquid possit mutare, et quando, et in qua moneta, n. 11 l. 2 tit. 4 p. 2. — fundat jurisdictionem suam, et Imperator in jurisdictione, sed non quoad dominium rerum particularium, n. 22 l. 2 tit. 4 p. 2. — Et an non dato æquivalenti dominium transeat in Regem, ibid. in num. 22. — Rex tyrannus à populis destrui potest, et refrænari, n. 25 ad fin. dict. l. 2. — est Vicarius Christi, geritque in terris vicem Dei, estque Monarcha in regno suo, et habet Papam pro capite, n. 4 et 2 l. 5 t. 4 part. 2. — in nova lege est Sacerdotibus subjectus, in veteri non, et quare, tam in una, quam in alia ita sit, n. 2 l. 6 tit. 4 p. 2. — Reges sunt de jure gentium, n. 1 l. 7 t. 4 part. 2. — Rex debet esse pacificus, n. 8 l. 9 tit. 4 part. 2. — an possit donare villam, sive castellum sola voluntate, etiamsi non præcedant servitia, et quid in Imperatore, n. 5 l. 8 t. 4 p. 2. — ita tenetur augere regnum, sicuti Imperator Imperium, ibid. — an possit imponere subditis suis aliquid superindictum propter suas necessitates, et an idem sit in Imperatore, n. 7 l. 8 t. 4 part. 2. — an possit imponere subditis aliquod charitativum subsidium pro captione alicujus castri, et an possit ab ipso subsidio aliquem liberare, n. 8 l. 8 t. 4 part. 2. — potest eligi à regnicolis deficiente successore sanguinis, n. 5 l. 9 t. 4 p. 2. — eo scilicet, quod contraxit matrimonium cum Regina, quam jurisdictionem, et administrationem habeat in regno, n. 9 in fin. l. 4, et n. 4 l. 9 t. 4 p. 2. — si malè gerat ejus officium, privatamque utilitatem publicæ utilitati præferat, dicitur tyrannus; et an subditi possint illi denegare obedientiam, et an possint illum occidere, n. 7 l. 10 t. 4 p. 2, et ibi in n. 8. — si donet alicui villam, seu oppidum cum suo territorio, faciendo eum Comitem, seu Ducem, an ex eo videatur facere majoriam, n. 4 l. 12 t. 4 p. 2. — concedendo alicui villam sub titulo ducatus, vel, etc. an videatur sibi dare jurisdictionem, si in privilegio non sit dictum, n. 2 dict. leg. 12. — an possit concedere Ducibus, vel Marquionibus, etc. ut cudent

monetam, vel alia regalia faciant, gloss. dict. leg. 12. — benè gerens officium Regis, quomodo præmiatur, et castigetur, si male in eo fuerit versatus, n. 6 et 7 l. 2 tit. 2 part. 2, et n. 5 l. 4 ibidem. — debet colere justitiam, pietatem, et veritatem, et Rex justus erigit terram, n. 7 l. 5 tit. 2 part. 2. — si fiat hæreticus conceditur ejus regnum catholico occupanti, et an Papa interim exerceat jura regia, ibidem n. 1 l. 4 tit. 2 part. 2. — debet thesaurizare ad regni subventionem, et hoc est multum necessarium ex multis causis, n. 1 l. 4 t. 3 part. 2. — vitiosus et inutilis an possit privari, et an debeat sibi dari coadjutor, n. 6 l. 5 tit. 3 part. 2. — qualis esse debeat in loquelis suis, gloss. l. 7 tit. 4 part. 2. — ebrius an possit privari regno, vel saltem possit dari illi coadjutor, n. 9 l. 2 tit. 3 part. 2. — cum mulieribus dissolutus, et effœminatus, an possit removeri per Papam, n. 2 l. 6 tit. 5 part. 2. — donare tenetur ubi debet, quia ejus proprium est, ejusque successores donationes confirmare tenentur, n. 1 l. 14 tit. 5 part. 2. — debet scire legere, et alias scientias studere debet, n. 2 leg. 16 tit. 5 part. 2. — oportet esse divinus, vel semideus, nec dici potest Rex, si omnibus non superexcellat, n. 5 l. 2 tit. 7 part. 2. — an possit justa et legitima causa subsistente filium suum privari à regni successione, n. 2 l. 9 t. 7 part. 2. — an succedat in regno de jure naturæ primævo, an vero alio jure, et an per electionem, dict. n. 2 dict. l. 9. — debet remunerare servitores, et officiales suos ultra consueta salaria, n. 5 l. 2 tit. 9 part. 2. — ubi debeat solvere decimas personales, n. 4 l. 5 tit. 9 part. 2, et l. 11 tit. 20 part. 1. — an possit procedere contra suos Capellanos, qui malè gesserunt officium, n. 7 l. 3 tit. 9 part. 2. — Rex Hispaniæ, et alii omnes antiquitus impedimento cessante audiebant causas subditorum suorum, n. 4 per text. ibi, l. 19 tit. 9 part. 2. — solus cognosci de repto, et alevosia, seu prodicione inter generosos, n. 6 per text. ibi, l. 22 t. 9 part. 2. — non debet esse nimis credulus, n. 1 l. 8 tit. 15 part. 2. — an possit cognoscere de violentiis etiam inter ecclesiasticos, et quod benè hæc consuetudo regni processerit, n. 4 l. 13 tit. 15 part. 2. — licet clericum non possit punire in sua persona, benè tamen potest in ejus patrimonium, n. 4 l. 15 t. 15 p. 2. — si mandet alicui illud, quod fieri non potest sine periculo personæ, vel est contra jus naturale, an fieri debeat, n. 4 l. 16 tit. 15 part. 2. — novus coronari non debet, neque assumi in Regem nisi post sepulturam mortui, n. 1 l. 20 ibid. — Rege mortuo an expirent officia manu sua data, et quando, n. 2 l. 20 tit. 15 part. 2. — Rex si plus solito gravet dominis terrarum, an propter hoc ipsi possint gravare eorum subditos, n. 6 l. 22 tit. 15 part. 2. — potest facere monetam in regno suo, n. 4 l. 12 tit. 15 part. 2. — habet jurisdictionem supremam in locis dominorum, et in omnibus castris, n. 12 l. 22 tit. 15 part. 2. — Quod procedit etiamsi in donatione ab eo fuerit dictum, *cum sua jurisdictione, etc.* vide ibidem. — Et an supremam jurisdictionem, quam habet Rex in dictis locis, possit illam aliquibus concedere, ibidem. — Rex donans alicui sub modo, illo non servato, donatarius privabitur donatione, sive causa sit

finalis, sive non, num. 14 dict. l. 22. — aliquid contra Deum, vel conscientiam jubens non est obediendus, n. 3 leg. 25 tit. 13 part. 2. — dilapidans bona filii, et regni sui, an primogenitus possit contra eum erigi, et in illi tollere regnum, n. 5 l. 1 tit. 15 part. 2. — ex quibus causis possit filium suum primogenitum exhæredare, ibid. — donans alicui fortalitium, eo scilicet, quod contraxit cum domicella Palatii, eo adhibito, ut illa sit majoria. vocavitque ad illam filium majorem ipsorum; utrum si ipse filios non habuerit, admittatur ad talem majoriam filius major habitus ex secundo matrimonio cum alia contracto, an verò pro qualitate requiratur, ut filius sit ex tali domicella, n. 10 in l. 2 t. 15 p. 2. — an possit regnum dividere inter filios suos, n. 10 l. 2 t. 15 p. 2. — in vita sua an possit filium suum Regem facere, et illi administrationem regni concedere, n. 11 l. 2 tit. 15 p. 2. — decedens sine filiis et descendentibus, relictis duobus consanguineis in æquali gradu, quis eorum regnum habere debeat, n. 18 l. 2 t. 15 part. 2. — an possit esse inhabilis, vel demens, si illud à natura habeat, et quid si ex accidenti, n. 19 in princ. l. 2 t. 15 part. 2. — Et quid si Rex demens habeat filium non dementem, an ille in regno debeat succedere, ibid. — Rex factus monachus ante professionem, an dicitur habere dignitatem, et regni administrationem, n. 19 leg. 2 tit. 15 part. 2. — Et quid si primogenitus ejus factus sit monachus, vel canonicus regularis, n. 19 ibidem. — Rex si fiat clericus, an amittat dignitatem, et regni administrationem, n. 19 l. 2 t. 15 part. 2. — minor à quo tempore possit uti jurisdictione, n. 1 l. 5 tit. 15 part. 2. — cujus ætatis debeat esse, ut possit uti jurisdictione, et quid in filia Regina, n. 5 l. 3 tit. 15 part. 2. — furiosus cui datus fuerit curator, si filium habilem habeat, an tali filio sit committenda regni administratio, exclusis tutoribus et curatoribus, n. 5 dict. l. 3. — an ad regni gubernationem admittatur, si Regina sit furiosa, et ejus est regnum, an verò debeant illi dari curatores per quos marito excluso regnum regatur, et quid de æquitate, et rigore, n. 5 l. 5 tit. 15 part. 2. — novus an teneatur solvere debita Regis præmortui, et quando, et qualia, n. 4 l. 4 tit. 15 p. 2. — si in figura justitiæ alicui præjudicaret, vel reipublicæ, vel fisco, an teneatur ejus successor, ibidem. — novus qualiter jurare debet, cum sibi conceditur administratio regni, n. 2 per text. ibi, leg. 5 tit. 15 part. 2. — non potest alienare civitates, et castra regni sine consensu omnium Principum, et populorum, n. 2 in princip. l. 5 tit. 15 part. 2. — donans alicui civitatem, quid in ea sibi debeat reservare, n. 12 per text. ibi, l. 5 tit. 15 part. 2. — in minoris quam partem habere debeat, et quæ suæ dicantur, quæ verò non, n. 15 d. l. 5. — dicitur habere triplex patrimonium, n. 4 l. 4 t. 17 p. 2. — Rex et regnum habent fundatam intentionem suam quoad dominium civitatum, villarum, et castrorum, n. 1 in princ. l. 4 t. 18 part. 2. — Et etiam castrorum, ibidem n. 2. — Rex si tempore pacis faciat in confinibus regni sui aliquid castellum, an pacem rumpere videatur, n. 1 l. 51 tit. 18 part. 2. — frangens pacem, si requisitus damna non resartiat, amittit castra sub fidelitate constituta, et illa alter poterit occupare,

n. 2 l. 51 t. 18 part. 2. — Hispaniæ jam quòd terram à Sarracenis recuperavit, quam habet hodie conquestam, n. 7 l. 52 t. 18 part. 2. — est cor, et anima populi, ipseque est pater omnium, n. 5 l. 2 t. 19 part. 2. — debet esse præsens in bello campestri contra inimicos, nisi esset puer, vel æger, vel aliter occupatus sit, n. 4 l. 6 tit. 19 part. 2. — si in bello præsens sit, habebit quantum bonorum acquiritorum in bello, et quando, dict. n. 4 in fin. — an possit compellere vasallos ad bellum, et ut illum juvent, et quando suis propriis sumptibus, n. 1 l. 7 tit. 19 part. 2. — debet subditos suos, ubicumque sint, defendere, et quid si sint in alienis territoriis, vel in mari, n. 2 l. 8 t. 20 part. 2. — utrum sumptibus suis bellum indicere, et prosequi debeat, et quando non, n. 2 l. 8 t. 20 part. 2. — sicuti tenetur purgare terram malis hominibus, ita debet facere in mari, ibid. in fin. — an possit militem facere illum qui antea nullam habeat nobilitatem, n. 6 l. 22 tit. 21 part. 2. — solus potest milites creare, alius verò non, nisi de ejus mandato, et quid de jure Partitarum, n. 1 l. 11 tit. 21 p. 2, et n. 2 l. 1 tit. 24 part. 4. — an possit sine causa aliquem creare nobilem, facereque illum generosum, et immunitatem à gabellis, n. 1 l. 6 tit. 27 part. 2. — Et an onus exempti incumbat aliis, et sit maximum, et nulla adfuit causa quare illi nobilitatem concesserit, dict. n. 1. — Rex à Deo missus est in terram in penam malorum, et laudem honorum, qui officiales suis debet in officiis meliorare, si primum benè gesserunt, n. 2 leg. 2 t. 4 part. 3. — si donet alicui partem decimarum, quam ex privilegio habet, si super illa parte sit contentio, an ejus curia valeat cognoscere, num. 2 leg. 17 t. 4 p. 3. — habens plura regna, an existens in uno possit lites alterius terminare, ibid. n. 5 l. 17 tit. 4 part. 3. — si mittat inquisitorem in aliqua terra, an ipse eis salarium administrabit, n. 2 l. 7 tit. 17 part. 3. — non potest alicui in perpetuum donare, quæ sunt sui patrimonii in præjudicium successorum, n. 2 l. 10 tit. 18 part. 3, et n. 4 l. 28 t. 11 part. 3, et n. 5 l. 15, et n. 2 l. 14 tit. 9 part. 6. — qui percepit redditus regni, tenetur subditos ab incursis liberare latronum; et quid si in ejus territorio aliqua robaria fiat, an teneatur damnum parti resarcire, si malefactorem non ostendat, n. 2 l. 17 t. 18 p. 3. — solus potest aliquibus forensibus instrumentum securitatis dare, n. 1 l. 18 tit. 18 part. 3. — an teneatur emptori de evictione pro rebus venditis pro debitis fiscalibus, et quando, n. 10 l. 25 tit. 18 part. 3. — an ipse solus debeat privilegium suum declarare, et quando non, n. 1 et 5 l. 27 tit. 18 part. 3. — Hispaniæ, Franciæ, et Angliæ, Imperatorem non recognoscunt in temporalibus, sed Papam habent pro superiore, num. 5 l. 17 tit. 25 part. 3, et n. 5 l. 4 t. 15 part. 4. — Rex et an ad Regem appellari possit omisso medio, et quare valeat appellatio, num. 2 l. 28 tit. 25 part. 3. — an possit cognoscere in prima instantia in terris magnatum, et an in eorum magnatum, terris appellerit ad Regem omisso domino illius terræ, n. 2 l. 18 t. 25 part. 3. — an debeat consuli in causis arduis, præcipuè in ultima sententia in causis magnatum, n. 2 l. 19 t. 25 p. 3. — habet duplicem portionem, et potest in territorio suæ civitatis, vel villæ



pascolari pro eo numero, quod duo vicini de divitibus tasci villæ, n. 9 l. 9 tit. 28 part. 5. — quam partem habeat in thesauris de novo inventis, n. 7 l. 45 t. 28 p. 5. — dicitur possidere tributum, quod alius pro se collegit, n. 6 l. 6 tit. 29 part. 5. — an ex causa possit prohibere ingressum per viam publicam, et quando, n. 5 leg. 7 tit. 29 part. 5. — potest tempore guerræ custodes ponere in castris aliorum dominorum, n. 1 l. 20 tit. 52 part. 5. — vel ejus consilium debet eligere illos, qui intendant in operibus publicis, et quid hodie, n. 6 l. 20 tit. 52 part. 5. — cum sit cor, et anima populi, debet sedem suam in medio regni sui habere, n. 14 in prol. part. 4. — utrum possit adjectioni poenarum prohibere, ne matrimonium inter aliquos contrahatur ex causa, n. 5 l. 4 tit. 5 part. 4. — si carnaliter virginem cognoverit, ipsam per vim semper cognitam esse creditur; et quid miraculi istud habeat, gloss. 1. 7 tit. 9 part. 4. — noster non cognoscit superiorem, et ipse, et alii similes legitime bene possunt, alii verò non, n. 5 l. 4 t. 15 part. 4. — in regno suo est Imperator regni sui, et an ipse possit legitime quoad Baronias, et alia regalia, vel solus Imperator, d. n. 5. — an possit clericos, sive in sacris, sive in maioribus ordinibus constitutos legitime in temporalibus, n. 4 ad fin. l. 4 tit. 15 p. 4. — est pater omnium subditorum, etiam clericorum in temporalibus, cui clericis præstare debent fidelitatem, suntque ejus subditi, ibid. — semper debet legitime naturales filios quotiescumque sibi petitur, n. 9 in princ. l. 4 tit. 15 part. 4. — bene potest filios clericos, etiam in sacris constitutos, legitimos facere, n. 4 l. 4 t. 15 part. 4. — si sit infidelis, et subditi fideles, an possit agi ad recipiendum pretium, vel commutationem, si ibidem adsit periculum vitæ, vel fidelium ipsorum, n. 1 per text. ibi, l. 8 tit. 21 part. 4. — Et quid si Rex etiam cum subditis ad fidem convertatur, an amittat eorum dominium, et jurisdictionem, et an occupantes principatus infidelium tuti sint quoad Deum, si illud faciant de Papæ voluntate, n. 5 ibi. — Rex si justitiam facere neglexerit, et nolit malefactum emendare, dicitur regnum vacare de facto, et de jure, n. 7 l. 5 tit. 24 part. 4. — Imperator, vel alius in sua propria causa iudices esse non possunt, n. 8 l. 5 tit. 24 part. 4. — an possit esse iudex in injuria regno, vel reipublicæ regni facta, et an idem sit dicendum in Papa, si fiat injuria ecclesiæ suæ, dict. n. 8. — si donaverit alicui mille vassallos, de quibus intelligi debeat, n. 1 l. 2 t. 25 p. 4. — osculatur in manu, Papa verò in pede, n. 5 l. 5 t. 25 p. 4. — Et in quibus casibus manus Regis osculari debeat, ibi n. 4. — Rex temperari debet ab hoc osculo suæ manus, ibid. — gratis hospitari debet à subditis, alii verò domino secus, num. 2 l. 6 tit. 25 part. 4. — numquam præsumitur quid facere de plenitudine potestatis, sed decenter, et secundum jus, d. n. 2. — non imponit vassallis Baronum, illis subvenientibus collectam in eodem casu, et quare, ibidem. — an possit remittere poenam, quæ parti offensæ debetur, et quid si ad hoc adsit justa causa, num. 8 l. 11 tit. 25 part. 4. — an ex causa prohibere possit, ut ejus subditus ad aliud regnum se transferre possit, num. 2 l. 13 tit. 25 part. 4. — an cum causa possit magnatem,

de uno loco ad alium transferre, num. 4 quæst. 25 l. 10 tit. 16 part. 4. — gaudet privilegio minoris, et quare, n. 5 l. 5 tit. 1 part. 5. — Et ipse solus in isto regno leges condere potest, ibidem. — Rex si recipiat mutuum, an et quando obligetur; et quid si mutuans probet instantem necessitatem, licet non probet illud non fuisse versum in ipsius utilitatem, an illud sufficiat, vel non, n. 5 et 7 leg. 5 tit. 1 part. 5. — an possit hominis suos stipendiarios alterius facere, ita quòd illi transeant in ejus dominium, n. 5 l. 9 t. 4 part. 5. — si alicui certum locum, vel monte donaverit, et donatarius in loco illo de novo populam ædificet, et illi loco nomine territorii totum locum sic datum reputet, an taliter ædificans ibidem jurisdictionem civilem, vel criminalem habeat, et quando, n. 4 l. 9 tit. 4 part. 5. — si Villam, seu Castrum alicui donet cum omnibus juribus, etc. quid sub hac generalitate donare videatur, n. 5 dic. l. 9. — an possit alicui concedere regalia, sive ad tempus, sive in perpetuum, n. 9 dict. l. 9 per text. ibi, tit. 4 p. 5. — si ipse solus sit testis alicujus testamenti, an testamentum valeat, et quid in alio domino illius terræ, num. 2 leg. 4 tit. 1 part. 6 per text. ibi. — dicitur filius Regis in vita patris sui, n. 4 in princ. l. 21 tit. 5 part. 6. — habet duplex patrimonium, n. 2 leg. 15 tit. 9 part. 6. — Et an ea quæ Regi accedunt jure confiscationis, sua sint, et ab eo alienari possint, dict. num. 2. — Rex an possit suum patrimonium alienare, vel minuere, n. 2 leg. 10 tit. 18, et n. 1 l. 28 tit. 11 part. 5, et n. 5 l. 15, et n. 2 leg. 14 tit. 9 part. 6. — potest facere majoriam de rebus habitis extra regnum in alium filium, quam majorem, n. 5 quæst. 2 l. 52 tit. 9 part. 6. — an possit patri licentiam dare ad faciendam majoriam in filium spurium, stantibus legitimis, et quando, et qualiter, in dict. n. 3 quæst. 8. — non potest filio secundogenito regnum dare, quòd à consuetudine, vel providentia primorum constituentium pertinet primogenito, num. 2 quæst. 28 l. 5 tit. 15 part. 6. — potest in integrum restitui adversus læsionem sibi factam, n. 2 l. 10 per text. ibi, tit. 19 p. 6. — Et apud Reges est universa respublica Romanorum, n. 2 suprad. in princ. — Rex an possit quadriennium restituatur in integrum, quando enormissimè læsus sit, n. 5 et 6 dict. l. 10. — Et qualiter damnum istud considerari debeat in hac præscriptionis materia, ibid. n. 7. — Et quando damnum est enormissimum intra quantum tempus tunc restitutio peti debeat, n. 8 dict. l. 10 per text. ibi, tit. 10 part. 6. — Et quo tempore præscribantur actiones competentes Regi, vel fisco, dict. n. 8. — Rex nulla præcedente fama publica ad inquisitionem procedere potest, et quid in iudiciis, n. 1 l. 5 tit. 10 part. 7. — si capiat civitatem, an cives ipsius sint servi, vel non, n. 9 l. 1 t. 2 part. 7. — Ildephosus legum Partitarum conditor fuit, in scientia Astronomiæ insignis, num. 8 l. 1 tit. 25 part. 7. — solus crimina indulgere, et remittere poterit, et quando, et qualiter, et qualia, gloss. 1. 4 per text. ibi, tit. 52 part. 7. — cum crimen indulget alicujus, quæ per talem remissionem remisisse videatur, et de effectu talis remissionis, et quæ operetur, n. 5 l. 2 per text. ibi, tit. 52 part. 7. — De hoc v. supra in verbo REGES, et in verbo PRINCEPS.

RICH homines qui dicantur, et quare sic cognominentur, n. 1 per text. ibi, l. 10 tit. 25 part. 4. — qualiter puniantur pro ipsorum rapina, n. 7 l. 11 tit. 25 part. 4.

RIPTUM quid sit, et unde deducatur, et ad quid prosit, et an sit in usu, n. 9 in procem., et in l. 1 per text. ibi, t. 5 part. 7. — per quem fieri possit, vel non, gloss. 1. 2 tit. 5 part. 7 per text. ibi. — ordinatur ad pugnam, et ideo per proprias personas fieri debet, et an per minorem, n. 4 ibidem. — per quos, et adversus quos fieri possit, gloss. 1. 5 ibid. — Et ex quibus riptum concedi debet, et permittitur inter aliquos, et quando, n. 1 l. 4 ibi per illum text. — Et an unus pro alio possit absente reptare, respondere, et quando, et quis, gloss. leg. 5 per text. ibi, tit. 5 part. 7.

RIXA dicitur inter duas tantum; et quid si alicui rixaverint in domo Regis, vel in curia, n. 1 l. 5 tit. 16 p. 2. — Et quando teneantur omnes se interponere pro sedenda rixa, ibi n. 5 per text. illum, ibidem.

RIXOSUS homo à Collegiis excluditur, n. 2 l. 14 t. 10 p. 5.

ROBARIA si fiat mercatoribus, an et quando dominus loci, vel civitas ad emendam teneantur, n. 7 l. 4 t. 7 p. 5.

ROBATOR strætæ quis dicitur, et qualiter puniatur; et quid si non derobet in publica strata, sed in non consueta, n. 12 l. 5 tit. 8 part. 7.

ROGATIONES an possint legari per tabellionem mortuum, et an ejus hæredes illas habere possint, num. 7 l. 55 tit. 18 part. 5.

ROGATUS, et non potest rogari tabellio, nisi tantum de his, quæ fiunt in ejus præsentia, n. 1 ad fin. leg. 6 tit. 5 part. 5. — debet esse testis tam in testamento in scriptis, quam in nuncupativo, et an hoc probetur per duos testes, si notarius illud non attestetur; et quid si se subscripsit, et illud testator promisit, an præsumatur rogatus, n. 7 l. 1 tit. 1 part. 6.

ROMANA ECCLESIA est caput mundi, aliter dicens est hæreticus, n. 5 l. 2 tit. 9 part. 1. — Roma obtinet principatum, et caput mundi, est enim caput orbis, n. 1 l. 4 ibid. — Romæ est securum morari, ibidem n. 2.

ROMULUS si interfecit Remum fratrem, illud fecit, quia erat superior, aliàs si par esset, non potuisset, n. 4 l. 16 t. 28 part. 5.

RUPTOR pacis, et treguæ æquiparantur, et qualiter isti puniantur, gloss. 1. 5 et 4 per text. ibi, tit. 12 part. 7.

RUSTICITAS tantum excusat in casibus in jure expressis, n. 5 l. 6 tit. 14 part. 5. — sancta nihil habet occultum, n. 8 l. 5 tit. 9 part. 5. — non excusat rusticum sagacem, n. 1 l. 15 tit. 7 part. 6.

RUSTICUS quid propriè dicatur ad hoc, ut excusetur juris ignorantia, n. 9 l. final. t. 1 part. 1. — an excusetur propter juris ignorantiam eo modo, quo excusatur miles, n. 9 ibid. supradict. — confitens peccata sua Sacerdoti, quem credit habere potestatem confitendi, an salvetur in fide sua, n. 6 l. 21 t. 4 part. 1. — Rusticitas venit in consideratione respectu temporis injungendæ poenitentiae, n. 8 l. 25 tit. 4 p. 1. — Rusticitati parcendum est, n. 9 l. final. t. 1 part. 1. — parcitur in casibus tantum à jure expressis, dict. n. 9. — Rusticorum vita tutior est, quam quiescentium deliciosorum divitum, n. 8 l. 25 t. 4 p. 1. — Rusticus quis propriè dicatur, n. 5

l. 6 t. 14 p. 5. — si sit contumax, an admittatur ad appellandum, n. 2 in fin. l. 9 t. 25 part. 5. — et de natura rusticorum est, cum dicantur, superbire, et se in elationem extollere, n. 5 l. 35 tit. 5 part. 5. — si renuntiet beneficio l. 2 C. de rescind. vendit., prius de illo cerciorari debet, n. 12 ad fin. l. 36 tit. 5 part. 5. — si rem suam vendiderit in fraudem tributorum, an venditio teneat, n. 1 l. 59 ibid. — si enormissimè lædatur in transactione, an possit intentare remedium l. 2 C. de rescind. vendit. n. 2 l. 54 tit. 14 part. 5. — qualiter testamentum suum facere possit, et quid hodie, n. 1 l. 6 per text. ibi, tit. 1 part. 6. — si ab aliquo sit hæres institutus, an ab eo tamquam ab indigno hæreditas tollatur, si necem defuncti non vindicaverit, n. 8, et n. 11 l. 15 per text. ibi, tit. 7 part. 6. — qui sagax est, non excusatur prætextu rusticitatis; et qui veniant rusticorum appellatione, dict. n. 11. — an possit militem reptare, et ad duellum vocare, n. 1 l. 2 per text. ibi, tit. 5 part. 7.

8

SABBATI quare consecrantur in honorem Mariæ, n. 2 l. 6 t. 25 p. 1. — non debent jejuniari de præcepto, n. 1 ibid. — Et in illis non debent comedi carnes, ibid. in n. 5.

SACERDOS eo ipso, quod ordinatur, non videtur posse propter id confiteri sine licentia superioris, et quid in parochia, n. 1 l. 21 tit. 4 part. 1. — proprius quis sit, n. 5 dict. l. 21. — parochialis si propter multitudinem non possit omnes confiteri, an alium Sacerdotem convocare possit, n. 1 ad fin. dict. l. 22. — quæ Sacramenta possit administrare, et quæ non, sed relinquuntur Episcopis, n. 1 l. 8 tit. 4 part. 1. — quam debeat infirmis ponere poenitentiam, et qualiter tunc illis dicere debeat, n. 2 l. 25 tit. 4 part. 1. — tempore confessionis an debeat attendere, an poenitens sit dives, vel non, et ad quid, n. 4 dict. l. 25. — imponere debet poenitentiam peccatori secundum peccatorum qualitatem, ibid. — an magis peccet, quam laicus in eodem genere peccati, et an illud quod sit clericus, nec ne, veniat in consideratione, n. 5 dict. l. 25. — quæ attendere debeat tempore injunctionis poenitentiae, n. 15 in med. dict. l. 25. — potest ex causa minuere poenitentiam alicui positam per Papam, ibid. — potest ex causa mutare, dispensare, et minuere poenitentiam publicam, dict. n. 15 in fin. — qualiter se habere debeat erga poenitentem, et an illum debeat interrogare, vel non, n. 1 in princ. l. 26 ibid. — perscrutari debet conscientiam poenitentis, sicuti medicus vulnus, n. 2 in princ. dict. l. 26 tit. 4 part. 1. — tria debet attendere tempore confessionis circa interrogationes faciendas poenitenti, n. 2 suprad. — cognoscens carnaliter filiam spiritualem, quam poenam debet sustinere, n. 2 l. 55 tit. 4 part. 1. — non debet confessiones revelare, etiamsi excommunicetur, vel aliter compellatur, et etiam si sibi præcipiatur à Papa, n. 1 l. 35 tit. 4 part. 1. — seu alius qui tempore necessitatis audivit confessionem alicujus testis contra confitentem esse non potestatem esse non potest, num. 1 in princ. dict. l. 35. — quando poterit confessionem revelare de licentia poenitentis, ibidem. — non debet unquam con-